

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
VII. évfolyam 3. szám (58.) - 2010. március

Húsvét

Krisztus, az Égi Bárány föltámadt!

**Csak a növény a tiszta egyedül,
Nem ismer kategóriát.**

**S a bűnös széndioxidot
éjszaka mégis ő cseréli át.**

**Tisztán ragyog reggel az égi sátor
a tölgyek néma megváltastánától.**
(Nemes Nagy Ágnes: Széndioxid)

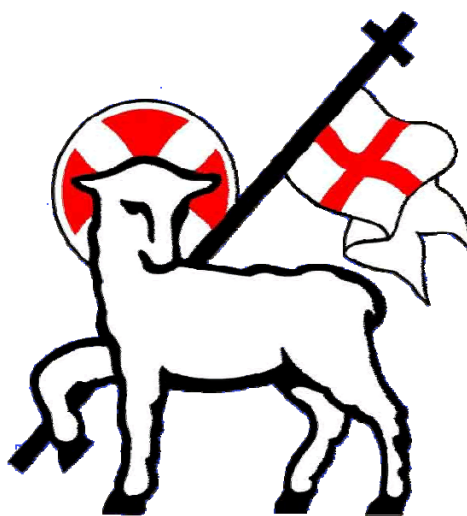
Amióta ezt a verset olvastam, nem tudok szabadulni tőle. Azóta tudom, miért szerettem mindig is az erdőt, tudom, hogy Márianosztra felé miért kezdek könnyezni a májusi üdezőld lombok alatt. És bár van a versben egy kis képzavar, mert a fotoszintézishez napfényre van szükség, a vers üzenete egyértelmű: Bármiféle megváltás csak szelíden, rejtetten a világ szeme előtt, szinte szemérmesen történhet. Nem ismerhet kategóriát, nem válogathat, szolgálatát egyetemes igénnyel ajándékozta.

Ahogy nem tudok szabadulni Jézus húsvétjától sem, nagyszombat éj-

szakájától, amelynek sötétjében moco-roggni kezd a leölt Bárány. Előjön, és mint aki konokul nem hajlandó megismerni gyilkosát, jobbot ad nekünk és mondja: *Békesség veletek! Alleluja! Én vagyok, ne féljete! Alleluja!* És mi döbbenet bámulunk rá, és nem tudjuk, engedjünk-e ennek a szeretetnek.

Van valami hasonlóság a fa és a bárány szelídsége között. Nem csak szolgálatuk teljében, hanem kimúlásuk módjában is. Ahogy megadják magukat a fejsze és a kés erőszakának. Valamit tudnak, amit az ellenállók sehogyan se. Hogy van valami felettes rend, titokzatos irgalom, ami szépen elrendez mindent. Hogy van feltámadás.

Húsvét annak a bizonyossága, hogy minden csendes szolgálatnak megváltó ereje van, és hogy a végső szót Isten irgalma mondja ki. Áldott Húsvétot kívánok mindenkinek! *Márton atya*

Ifjúsági lelkigyakorlat

Idén nem halogattuk a plébániai ifjúsággal a nagybőjtre hangolódást. Rögtön az első hétvégén (febr. 19-21.) indultunk lelkigyakorlatra. Cél a Bajóti plébánia. Létszám: 23 fő. Sikerült az utazást autókkel megoldani, így még időt is nyertünk. Témánk izgalmas terület: Szabadá válásunk Krisztusban; mik bennünk az akadályai ennek... Ehhez segített a Filemon levél feldolgozása, a fiatalok részéről elhangzott tanúságtételek, különösen Szabó Mátée, aki ifjú koráról (igazán „szabad” életet élt!) és megtéréséről (hogyan világosodott meg a szeretet rendjének szabadsága) beszélt megindítóan. Meglátogatott minket egy jó fej szalézi atya, és megnéztük a Tűzállók c. filmet. Köszönet, Urunk, a kegyelmekért!

Nagyon megérintett az a szeretet és jókedv, amit a tábor ideje alatt megéltünk, az érdekes és tanulságos eseményekről nem is beszélve. Az elején óckodva indultam el, de a hazajövetel napján arra lettem figyelmes, hogy ez az érzés kerített hatalmába. A lelki élmények után boldogan és lelkileg feltöltődve vághattam neki az újabb hétnek.

Szabó Emese

Történnek olyan események az életünk-

ben, melyeket csak később értünk meg, akár évek múlva. De van olyan is, amelyre pár percen vagy órán belül kapunk magyarázatot. Én mind a kettőt tapasztalhattam az ifjúsági lelkigyakorlaton, amiért hálás is vagyok. Egyik kiscsoportos beszélgetésen a Filemonnak írt levélről volt szó. Ez volt az első alkalom, amikor gondolkozás nélkül jutott eszembe valami a saját életemből. A 2002-2006 közötti évek. A levél kapcsán általában Pál szerepébe képzelem magát az ember, én viszont ott, akkor Onezimosz voltam. Keresztény családban nevelkedtem, bár amennyire emlékszem, inkább a nagymamám és én voltunk, akik gyakoroltuk a hitünket, sajnos édesanyámnak nem volt rá sok lehetősége. Aztán 2002-ben elköltöztünk. Onnantól kezdve elvesztett bárány voltam. Bár a hitemet nem vesztettem el, de nem is tápláltam. Már túl voltunk a második költözésen, mikor itt, Pesten visszataláltam Istenhez. Szükségem volt arra a 'szünetre'. Kicsiként az Istenben való hitre neveltek. Utána megtapasztalhattam valamennyire, milyen az, amikor valaki nem Benne él, mikor valaki nem hisz Benne. Most szombatig csak fájdalmat éreztem azzal a néhány évvel kapcsolatban, ez a levél viszont megmutatta azt, hogy volt értelme, új megvilágításba helyezte a történeteket. Most sem vagyok büszke érte magamra, de hálás vagyok, hogy megtörtént. Hazafelé Márton atya megkérdezte, mi tetszett a hétvégében a legjobban. Gondolkozás nélkül tudtam, hogy mi volt az: a vasárnapi olvasmány. Reggeli után páran énekelgettünk, a végére pedig a kezembe került Ágota furulyája, ami akkori legnagyobb sajnálatomra nem kerülte el Márton atya figyelmét. Megkért, hogy játsszak a misén, amibe beleegyeztem, de azt is kérdezte, miért nem

szoktam furulyázni az ifjúsági kórusban. A mise előtti próbán szinte mindig elrontottam valamelyik hangot, de kértem hozzá erőt, hogy sikerüljön. Amikor hallottam az olvasmányt, fejbeágott az egyik mondat: „Erre vegye el a pap a kosarat kezedből, s tegye az Úr, a te Istened oltára elé.”(MTörv 26,4) Ez az egy mondat leírta, ami velem történt, és tartalmazta, amit tennem kell. Aztán este ültem a Boráros téren a buszmegállóban, ahol megint eszembe jutott ez, a következő gondolatokkal. Mi van, ha nem magamnak, vagy a szüleim végett tanultam? Vagy hogy legyen, mi lekösse a figyelmem, az időm? Akkor talán a négy év helyett csak hármát tanultam volna. Talán éppen azért tanultam, hogy az akkor szerzett tudásommal most szolgálhassak. Abban biztos vagyok,

hogy magamban nem lesz elég erőm hozzá, de nem bánom, hiszen azért van velünk Jézus, hogy segítsen a felada-

tainkban. Én ezt kaptam ettől a hétvégétől. Benne volt az öröm, a szeretet, a szolgálat, a segítség, az útmutatás. Minden, amire szükségem volt. És persze a testvéreim.

Balogh Ivett

NABIT 2010

Czinege Katiék megkérdeztek, hogy nincs-e kedvem NABIT-ra jönni. Már régóta szerettem volna menni, de eddig túl kicsi voltam hozzá, talán most is én voltam a legfiatalabb ☺. A lőrinci főplébánia templomában kezdődött a találkozó Henrik atya ráhangoló elmélkedésével. A találkozó alatt a D-KIM gitárklub haladó-mester gitárosai zenéltek. (Remélem, hogy fél év múlva az ADIT-on már lesz elég tudás az ujjaimban, s én is gitározhatok.) Ezt követően 10 csoportra oszlódtunk. Minden plébániáról vegyesen. A csoportok a keresztút egy-egy állomását kapták, amit földolgoztunk és egy kis jelenettel készültünk az adott résszel kapcsolatban. A csoportbeszélgetés végeztével indult a keresztút a kertváros utcáin át. A hatalmas gerenda-keresztet mindig a soron következő állomás csoportja vitte. Így értünk át Havannára, a plébániára, ahol egy záró szentmise következett, majd egy agapé a havannai fiatalok jóvoltából. Fontos mozzanat volt még, hogy a mise elején mindenkinek adtak egy papírból készült virágot, amit a felajánlás előtt Jézus töviskoszorújára kellett tűzni, és ezzel együtt egy nagyböjti elhatározást ajánlani fel Istennek. Lelki kincsekben gazdag élmény volt számomra. Új embereket, új barátokat ismertem meg. Mindenkinek ajánlom, aki a világi élet után egy kis lelki felüdülésre vágyik.

Csernyus Marci

Idén a korábbiaktól eltérően szombat délután, március 6-án került megrendezésre a Nagyböjti Ifjúsági Találkozó. Az idei NABIT témája a Csend hullámhosszán volt. Erről beszélgettünk kiscsoportokban és készültünk a szabadtéri keresztútra. Útközben meg-megálltunk, hogy egy-egy csoport előadhassa szabad formában az ő állomását. Az előadásokból látszott, hogy mindenki érti, hogy miről is beszél, tudja, hogy miért van itt. Ezek a jelenetek segítettek közelebbivé tenni Jézus életének ezt a szakaszát. Amikor már erősen sötétedett, fáklyákkal mentünk tovább. Még a hideg sem tudott minket visszatartani. Sokan láttak, hallottak minket az ablakokból, hiszen hangosan énekeltük a történethez illő énekeket, amivel jeleztük összetartásunkat is. Kitűntünk a hétköznapi szürkeségéből. Megmutattuk, mi az, ami nekünk fontos, ami minket érdekel.

A szentmisében minden csoportból valaki elimádkozta a csoport könyörgését. Majd a töviskoszorú tuskéire mindenki feltűzhetette a bejáratnál kapott papír virágszirmot. Így lett a töviskoszorúból virágkoszorú. A szentmise után átmentünk a plébániára, ahol szendvicsekkel és forró teával rakott asztalok

vártak minket. A hosszú hideg után mindenkinek jólesett a meleg tea. Beszélgettünk, örültünk, jól éreztük magunkat, ahogyan a nap folyamán végig. Harmónia volt köztünk. Ez a nap is megmutatta, hogy a fiataloknak nagyon is számít a hit. *Turcsányi Krisztina*

Hétköznapi lelkigyakorlata

Idén is nagy örömmel vártam a Verbum Dei közösség által szervezett „hétköznapi lelkigyakorlata” nagyböjti részét. Többedszerre veszek részt, de mindig új kíváncsisággal. Egyre inkább látom, hogy ez nem tanfolyam, amit el lehet végezni, ki lehet pipálni, hanem egy életre szóló kaland: keresni Isten arcát a hétköznapi mozzanataiban, a körülöttünk – velünk élő emberekben. Minden adventben, nagyböjtben (sőt a köztes időkben is) újra aktuálissá válik számomra ez a keresés, és jó megtapasztalni, hogy Jézus mindig közelebbi kapcsolatra, új találkozásra hív. A hétköznapi lelkigyakorlata éppen ennek a kapcsolatnak a megújulását segíti elő bennem. Köszönöm! *Fülöp Csilla*

Plébániai lelkinap

Március 27-én, nagyböjt utolsó szombatján lelki napra gyűlt össze vagy 30 felnőtt testvérünk a plébánián. Éppen nem volt „rendhagyó” a készülődésünk, mert a lelki nap vezetésére a domonkos rend nővéreit kértük meg Budakesziről. Meg is érkeztek hárman, és ez a tény egyből bearanyozta a napot. Az idősebbek számára azért, mert gyermekkori emlékeiket hozta elő a szerzetesi ruha, a fiatalabbaknak pedig a közösen megélt szerzetesi életből villantott fel valamit. Mert ahogy a nővérek is mondták: Egy nővér az nem nővér. Csak ha ketten-hár-

man vannak. És így szeretnek menni, ahová hívják őket, hogy a köztük meglévő szeretetről, és egymásra figyelésről is tanúságot tehessenek. Ezért számomra az egyik legnagyobb ajándék annak az idős nővérnek a jelenléte volt, aki meg sem szólalt a lelki nap alatt, de jelenlétével, csendes imádságával súlyt adott társainak. A délelőtti témája a kiengesztelődés és bűnbánat volt, és hogy ezt átélhetővé tegyük, a nővérek paraliturikus szertartást is készítettek nekünk. Bűneinket egy cédulára írtuk, majd elégettük. Minden mozzanat jelentőséget kapott: az égő papírok füstjének fanyar szaga, a megmaradt korommal egymás homlokára tett kereszt jele, a kormos ujj tiszta fehér kendőbe törlése, majd egymás homlokának megtisztítása. Többen mondták utólag, hogy katartikus megtisztulást és kiengesztelődést éltek át ezekkel az egyszerű jelképekkel. Volt persze csoportbeszélgetés kitűnő fölvezető kérdésekkel (Pl. Jézus lábmosására utalva: „Kinek a lábát kellene nekem megmosnom? Ki mosná az én lábamat? Engedem-e?“), közösen elköltött ebéd, és zárásként egy nagyon meghitt szentmise a plébániai nagyteremben. Köszönet az Úrnak!

A pébániai lelkinap inspirálására született egy írás az egyik testvérünktől:

Letisztult élet, avagy a tízparancsolat mélységei

A Nővér nagybeteg volt. Hatalmas daganat burjánzott a testében. Ahogy nőtt a daganat, Ő úgy fogyott el. Már csak harmincnyc kiló volt. Hálát adott minden egyes reggelért, amikor újra kinyithatta a szemét, és hálát adott az estékért, amikor abban reménykedhetett, hogy elmúlik tőle a keserű pohár. Fájdalmas napjait, kínzó éjszakáit mind-mind felajánlotta egy-egy embertársáért. Özönlöttek hozzá az emberek. Nővértársai, rokonai, ismerősök és ismeretlenek.

- Családot akartam, barátokat, pénzt, karriert... Csak az Úristen ismerte a legtitkosabb vágyam. Őt akartam. ...és mégis mindezt elébe helyeztem...

- Észre se vettem, hogy hányszor ejtettem ki a nevét, csak úgy megszokásból, hiábavalóan...

- Dolgoztam éjt nappallá téve. Vasárnap is. (Azt mondták, szorgalmas, jóra való ember vagyok.) Kellott a pénz, meg a ház is épült. Gondoltam, majd ha felépül, ráérek az Úristennel foglalkozni...

- A szüleim... szegény kis öregek, hogy tudtak bosszantani az elesettséggükkel... Már nem tudok többé bocsánatot kérni tőlük.

- Sohasem gondoltam, hogy ilyen nagy a szavak ereje. Simogatnak, vagy durvák, ...ölni is tudnak...? ...Istenem, engedd hinnem, hogy senkiben nem öltem meg az önbecsülést...

- A gonosz apró kis kövekkel kezdi az építkezést. A gondolataimmal próbálkozik. Ha ott sikerült az első követ bebújtatnia, egyre könnyebb és könnyebb dolga van. Tehetetlen vagyok. Csak Krisztus ereje segíthet...

- Mekkora pénzek vándorolnak egy-egy ember zsebébe. Én csak apróságokat vittem haza. (Azt mondták: élelmes vagyok.)

- Hibázott. Egy ideig nem szóltam senkinek. Aztán kikotyogtam. Hízelt nekem, hogy rám figyelnek. Irigyelték a jólétesültségem. Uram, hogy hozhatom helyre, hogy elloptam a jóhíret?

Jézus Krisztus az életét adta értem. Az Úristen egyszülött Fiát adta értem. Én mit tudok feláldozni az Atyáért, Jézusért? önmagamot? családomat? barátaimat? jólétemet? karrieremet? szabadidőmet? egy órácskát? vagy azt sem?

A Nővér teste feküdt az ágyban. Lélegzett, élt, de lelke már elvált a test kívánalmaitól. Őt már nem kínozták a kísértések. A letisztult élet felért a Golgotára. Nővér! Imádkozz értem...

Hazaindultam. Nem tudtam, hogy megkönnyebbültem, vagy még súlyosabbak a lépteim. Beléptem a nappaliba. Leroskadtam a fotelbe. A keresztet a lábamhoz támasztottam. Néztem az ablakon át a mező tisztaságát. Egyszerre hihetetlen béke költözött belém. Soha nem érzett boldogság áradt el bennem. De hát mitől...? Hiszen nem történt semmi... Nincsen feltámadás keresztfeszítés nélkül...!

...és akkor láttam, hogy a Nővér imádkozik értem...

Felvettem a keresztet és mentem tovább...
B. Mariann

Passiójáték

Idén sem maradt el a virágvasárnap ünnepi szentmise fénypontja, a fiatalok passiójátéka, hála Jaszper Marcsinak és Seres Tominak, akik Márton atya már-már lemondó döntése után sebtiben és fényesen összerántották a csapatot. Sikertől mindez annyira jól, hogy ilyen sokan (31 fiatal) eddig még nem szerepeltek passiójátékban. A templomkerti ragyogó

napfényben megtartott barkaszentelés és bevonulás után megkezdődött a misztériumjáték. A szereplők előtt le a kalappal! Az átéltség és megrendültség olyan fokán jelenítették meg a megváltás drámáját, hogy többen a hívek közül így fogalmaztak: „Életre szóló élmény volt!” Külön ki kell emelni Seres Tomi játékát, aki Jézus szerepében kitűnően alakított. Ő ezt mondta a szerepéről: „Először úgy voltam vele, hogy nem biztos, hogy meg tudom tanulni biztosra a szerepet, de aztán olyan ismerősek voltak a szövegek, hogy sikerült. Az is lényeges, hogy nem úgy készültem rá, mint egy szerepre, vagy nem csak úgy, hanem volt egy mélyebb háttere is a készülésnek. A játék során volt három olyan pillanat, amikor annak a határán voltam, hogy elkezdek sírni. Az egyik, amikor elkezdtek rám kiáltani, hogy „Keresztre vele!”, a másik amikor ütöttek-verték, a harmadik pedig

akkor, amikor vége lett a darabnak, levonultunk, és újra átgondoltam az egészet, hogy mi is történt. Mert nagyon átéltem, hogy mit is érezhetett Jézus, és azt is, hogy nekem milyen ez. Hogy ott állnak a barátaim, és azok, akiket szeretek, és most azt kiabálják rám, hogy „Halál rá!” meg „Feszítsd meg őt!”. Azt is éreztem, hogy a kisebb gyerekeknek tudtam a legjobban átadni valamit.

Vonultam a kereszttel, a sok gyerek pedig előttem keresztbe, és egyszer csak fölnézett rám az egyik kislány, de olyan megilletődve, mintha csak azt mondta volna: „Ó, Jézus, szegény Jézus!“. Amikor vége lett az előadásnak, és oldalt ültem le, ott is az összes kisgyerek úgy nézett rám, mintha még mindig Jézus lennék.“

Volt még egy beszédes pillanata a játéknak. Még a szereposztásnál úgy alakult - nem is gondoltuk át -, hogy a jobb és bal lator szerepére is a Seres családból az édesapa és Dávid fiuk került. Így történhetett, hogy amikor a három kereszt a szentély Golgotáján megjelent, róluk egyazon család három tagja nézett ránk. És történetesen egy édesapa mondhatta „Jézus“ fiának: „Emlékezzél meg rólam, amikor eljutsz a te országodba“, és egy fiú válaszolhatta „jobb lator“ apjának: „Még ma velem leszel a Paradicsomban!“ Persze a bal lator disszonáns hangja is megjelenik időnként egy családban, de Istennek hála, a fenti két mondat győzedelmeskedik.

Alsós minitábor

A tábor Nagyborzsönyben volt, a katolikus plébánián. Március 19-én, pénteken indultunk autókkal. Megérkezés után az összes kis hittanos elfoglalta végre a saját szobáját és ágyát. A kandelóknban pattogott a tűz, minden szoba előkészítve várt minket. Majd vacso-

ráztunk a szokásos módon: minden mindenkié, szépen testvériesen elosztva! A vacsora után a Szentmise következett. Meglepődésünkre a gyerekek igen jól bírták! Mi azt hittük, hogy a fél csapat majd elalszik a misén, de nem! Mindenki szépen végigülte és énekelte. A mise után lefekvés. Mesék rengetege hangzott a szobákban. Másnap reggel elvileg 7-kor lett volna az ébresztő, de erre nem volt szükség. Mert a gyerekek nagy része már 6 óra felé ébredt, és nagyban zajlott az élet, mikor a fáradt vezetők egy része még aludt. Reggeli után felvettük hátizsákjainkat és megindultunk a kirándulásra. Én a sor végén hajtottam a lemaradottakat, amikor egy

bácsi jött utánunk, és kérdezte, hogy merre tartunk. Ajánlotta, hogy menjünk kisvasúttal, mert épp most fog elindulni. Így hát beálltunk a vasúti megállóba. Közben néhány hittanos odajött, és várták, hogy mi jóval szórakoztatom őket. Az elején csak azt szerették volna,

hogy pantomimezzek, de később robottá váltam, és robotként ők irányítottak engem. Elkobozták a táskámat, és a lényeg az volt, hogy visszaszerezsem, de közben kikapcsoltak, lemerítettek, és így nem sikerült visszaszerezni a táskát. A

gyerekek egyre többen lettek, és nagyon élvezték ezt a soha nem látott játékot! Így telt el kb. fél óra vagy még több is, de a vonat nem akart jönni. Márton atya nem várt tovább, így nekivágtunk gyalog! Meredeken fel a hegyre, majd meredeken le a hegyről... Sokan elfáradtak, és nem csak a kicsiknek kellett segíteni. Én a hittanos társammal, Krisztivel kapaszkodtunk egymásba. Persze aztán belénk is kapaszkodtak a gyerekek. Miután leértünk a hegyről, egy patak mellett „folytunk“ vissza Nagyörzsönybe. A patakocska mellett a gyerekek csontokat találtak, és azokat mutogatták, cserélgették. Kérdeztem is, hogy majd ha hazaérünk, akkor majd kirakunk egy dinót a csontokból, vagy pedig csontleves lesz a vacsi? De hát egyik sem valósult meg. Hazaérkezésünk után kimentünk az udvarra, míg Andi néni elkészítette a finom ebédet! A gyerekek nagy csatákat folytattak egymás között. Csigaházat és tobozokat gyűjtöttek

fegyver gyanánt. Akkor odamentem, és megbeszéltem velük, hogy mire használják inkább a szép csigaházakat. Alkossanak belőlük valami szépet! Ne fegyver legyen, hanem inkább valami sokkal szebb. A kis Verocskának egyből megindult a fantáziája. Azt mondta: Csináljunk belőle nyakláncot! Össze is szedtünk sok-sok csigaházat, de mivel nem maradt rá idő, így sajnos nem lett belőle semmi. Délután eljött a kiscsoportos beszélgetés ideje. A húsvéti szertartásokról beszélgettünk. Én Pirivel a legkisebbeket kaptam, és a Virágvásárnapról kérdeztük őket. Meglepő módon a gyerekek igen sokat tudtak. A csoportbeszélgetések után jött a kézműveskedés. Origamiztunk. Minden csoport egy-egy nagyheti szertartás szimbólumát hajtogatta meg: A mi csoportunk a barkaágot kapta, de volt kehely szentostyával, húsvéti gyertya és húsvéti bárány kereszttel. A kicsik nagyon ügyesen hajtogattak, és nem kellett sokat magyarázni nekik, hamar el is készültek, utána pedig sorra gyártották a papírepülőket. Közben sajnos a kandallóban kialudt a tűz, így kezdett hideg lenni.

Eleinte azt hittem, egyedül is tudok tüzet rakni, de nem, Kriszti is kellett hozzá! El lettem nevezve A Lobogó Lángok

Urának, Kriszti pedig lett A Lobogó Lángok Asszonya. Egyik szobából a másikba mentünk tüzet gyújtani, és ahol kialudt, onnan már szaladtak is hozzám, hogy rakjam meg ismét. Utólag belegondolva olyanok voltunk, mint Jézus! Ahol kialszik a láng, odarohan, és akkora tüzet rak a helyére, amely sokáig ég, meleget ad és szeretetet áraszt! Aznap este már nem kellett ezer mesét olvasni, mert a kicsik hamar elaludtak. Eljött a vasárnap. Reggel megtartottuk a szentmisét, majd jött a várva várt kuglóf. Szerintem nagyon jó tábor volt! A kicsik is élvezték meg én is! Ennél jobb már nem is lehetett volna!

Seres Tamás György

Családos keresztút

Március 26-án, Nagyböjt 6. péntekén este családos keresztutat jártunk. Olyan boldogító volt, hogy a felmerülő ötletre önként, kitörő lelkesedéssel, egymás után jelentkeztek a családok, házaspárok, ki-ki vállalva egy-egy stációt. (Szinte már aggódtunk, hogy kevés lesz a 14 állomás :) Aztán elérkezett a keresztút napja: egyre gyűltek a családok, apróbbak és nagyobbak, s mire elindultunk egész sokasággá egyesült a Jézus útján járó "kis" csapat. Számomra igazán fontossá váltak a szavak: a szavak, melyek családjaink életéről, hétköznapijairól (bukásokról és örömteli újrakezdésekről), ki-ki személyes gondolatáról, megélt tapasztalatáról, szívének fohászáról szóltak. Hála és köszönet érte minden jelenlévőnek!

Orsi és Csaba

Betegek kenete

Nagyböjt 4. vasárnapján, március 14-én 57 idős és beteg testvérünk vette föl

a betegek szent kenetét. Idén mind a reggel 8-as és 10 órai szentmise végén lehetőség volt erre. Az irgalmas Jézus milyen sokféle módon érkezik hozzánk!

Családjainkban is éljünk a lehetőséggel, és ha valaki, legfőképpen idős ember súlyos betegségbe esik, hívjuk bátran Márton atyát a betegek szent kenetének föladására.

Kertrendezés

Sajátos módon működik Isten gondviselése az emberi figyelmességen keresztül. Egyik nap egy fiatalasszony keresett föl beszélgetésre, és megemlítette, hogy miközben várakozott rám, a plébániakertben sétált, és a szakmabéli szemével látta, hogy bizony a kert fái és bokrai igen csak el vannak hanyagolva, és rájuk férne egy alapos metszés. Rögtön fel is ajánlotta, hogy szívesen kihozná egy

hétköznap végzős diákjait – ő ugyanis egy kertészeti szakközép gyakorlatvezető tanára -, és szakmai gyakorlat címen végigmetszenék a kert bokrait. Szó szót követett, és így lőn, hogy következő kedden és csütörtökön reggel megjelent 14-16 megtermett kertész növendékkel, és derekasan nekiláttak a munkának. A bokrokon végzett jótékony operáció sikerült, és az eredménye a templom mögött összehordott 8 m hosszú és 2 m magas nyesedék-halom lett. Egy kertészeti vállalkozó pedig felajánlotta, hogy szombat reggel kiküldi embereit, és géppel bedarálják és elviszik a zöld-hulladékot. Hát így történt, hogy amit saját erőből elvégezni majdnem lehetetlen lett volna, azt a Gondviselés és az emberi figyelmesség ajándékként megkaptuk. Köszönet Kovács Andrea tanárnőnek és a Varga Márton Kertészeti és Földmérési Szakképző Iskola végzős diákjainak!

Gitározni jó!

Hogyan kerültem a D-KIM gitáros csoportba? Idén nyáron a hittantáborban, egy barátom (aki jól gitározik) elkezdett egy általam is ismert és nagyon szeretett rock számot játszani. Megkértem, hogy tanítson meg rá. Egész táborban, a szabadidőmben azt gyakoroltam, hogy majd ha hazajövök, meg tudjam mutatni édesapának. Szerintem leginkább ez készítetett rá, hogy megtanuljam ezt a számot eljátszani. Hazajöttem, megmutattam, és egész nyáron át akkordokat tanultam. Itt következett egy fordulópont, amikor el-

határoztam, hogy gitározni szeretnék járni. Voltak ugyan félelmeim, hogy vajon most tényleg szeretnék-e gitározni tanulni, de végül a sok gyakorlás és a dicséretetek, amiket szüleimtől kaptam, arra ösztökéltek, hogy IGEN, gitározni fogok. Anyuék segítségével megvettem életem első gitárját. Bekapcsolódtam a D-KIM gitárcsoportba. Nem vagyunk valami sokan (egész pontosan 6-an), de a legfontosabb, hogy mindnyájan szeretünk gitározni. Nem is olyan régen, amikor a húgomnak névnapja volt, eszembe jutott, hogy milyen jó lenne a „Boldog Névnapot” című dalt elgitározni. Rákerestem az interneten, és örömmel láttam, hogy általam ismert akkordok vannak benne. Megtanultam eljátszani, és persze a siker sem maradt el. A nagymamám teljesen elájult, hogy már így tudok gitározni. Nagyon remélem, hogy majd idővel zenekarban is játszhatok, mint apukám. Márton atya, aki meghallotta a Rikitől, hogy én is gitározom, az egyik hittanórán odaadott a kezembe egy gitárt, és megkért, hogy én zenéljek rajta a hittancsoportban. Ez nagyon jól esett. Azoknak, akik most gondolkodnak azon, hogy akarnak-e gitározni azt mondom, hogy jól gondolják meg, de ha tényleg elhatározták magukat, akkor tartsanak ki döntésük mellett, mert gitározni jó. Szeretettel:

Csernyus Márton

Annyira örülök, hogy elkezdtem gitározni! Járok énekkarra és jártam tánccra is, ahol nagyon fontos szerepet játszik a zene. A gitárklub pont jó időben van, ezért a többi dolgom mellett is be tudtam kapcsolódni. A családomban csak apukám basszusgitározott, de azt is abbahagyta - sajnos... Nekem egyelőre nagyon tetszik, amit a gitárklubon csinál-

lunk – remélem, én nem fogom abba hagyni. Nagyon érdekes, egy kicsit nehez is, de megvan az eredménye. Pár

hónap után már dalokat lehet lejátszani. A családom támogatja, és sajnálják, hogy ők kihagyták. Édesanyám azt mondta Rikinek, a klubvezetőnknek, hogy teljesen elámult, amikor karácsonykor játszottam. Ezt jó érzés hallani! Egy idő után elkezdett keményedni az ujjam vége és fáj is egy kicsit. De megéri, mert egész életemben hasznát vehetem (pl. gitározhatok majd egyszer a gyerekeimnek is). Azt várom, mikor a barátaimmal leülünk és elgitározunk dalokat. Sokat gyakorolok, hogy úgy menjen, hogy nem is nézem a kezemet, az akkordok lefogását. Ez számomra nagyobb élmény, mint otthon ülni a TV előtt!!! Esetleg a számítógép előtt... Két hete Márton atya is felkért, hogy hittanórán gitározzak. Nagyon jólesett ez a felkérés, és jól is sikerült. Nagyszerű érzés, amikor már nemcsak magadnak gitározol, hanem másoknak is. Az pedig nagyon jó lenne, ha misén is gitározhatnék. Az osztálytársaim folyton azt mondják, hogy el szeretnék kezdeni ezen a hangszeren játszani. Mondtam nekik, hogy nyugodtan jöjjenek, februártól indul egy új kezdő gitárcsoport. Mindenkinek ajánlom a gitárt és a zenét! ☺

Néma Dorina

Önkéntes hozzájárulás (egyházi adó)

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást **készpénzbefizetési (sárga) csekken** is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a sekrestyében. Kérünk Benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
**Pestszentimrei Római Katolikus
Plébánia**
10103881-45238100-01000004

Hirdetéseink

A tervezett plébániai közösségi házra téglajegyeket lehet venni a szentmisék után és az irodán 1000, 2000 és 5000 forintos értékben.

A felnőtt kezdő hittan csoportba azokat a felnőtteket hívjuk, akik most ismerkednek keresztény hitünkkel vagy szeretnék azt elmélyíteni, akár nincsenek

is megkeresztelve. Ez a hittan kéthetente (az év páros heteiben), hétfőn este ½ 9-től lesz. Aki ismer a környezetében ilyen érdeklődő felnőttet, kérjük, hogy hívja meg őt ebbe a csoportba. Legközelebb április 19-én lesz.

*Nagy szeretettel hívunk újabb gyermekeket a **ministránsok** közé a szentmisék és az oltár szolgálatára.*

A plébánián a **Baba-mama klub** minden szerdán reggel ½ 10-től ½ 12-ig várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Helye a Cserkészház.

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól ½ 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre várjuk idősebb testvéreinket, imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre. (április 19.!)

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gitáros ifjúsági énekkarunk** várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja:

www.nerifulopkorus.atw.hu

Látogass el plébániánk honlapjára!
www.communio.hu/pestszentimre
Híreket és fényképgalériát!

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 óraker és este 6 óraker.

Hétköznapi: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 óraker, pénteken este 6 óraker.

Pénteken az esti szentmise után egy óras **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra

Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK a 2009/2010-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások I. (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra <i>vagy</i> Szerda ½ 5 óra
Óvodások II. (nagycsoportos)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra
2. osztály (elsőáldozók I. év)	Hétfő ½ 6 óra
3. osztály (elsőáldozók II. év)	Szerda ½ 6 óra
4. osztály	Csütörtök 6 óra
5. osztály	Szerda ½ 5 óra
6-7. osztály	Kedd ½ 5 óra
8-9-10. osztály	Kedd 6 óra
11-12. osztály	Szerda 6 óra
Ifjúsági (egyetem)	Csütörtök ½ 8
Házassági hittan	hónap 2. péntekén ½ 9
Felnőtt kezdő hittan	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páros hét)
Felnőtt Katekézis	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páratlan hét)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszentimre